

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ.
κ. συνδρομητὰς δρ. διατ. 12.
Ἑξαμηνία » » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ
Ἑλλάδι ἐτησία . . δρ. 14.
Ἑξαμηνία » » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐ-
τησία φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

« Δὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἡ παραβα-
τεὶς αὐτοὺς ἡ νεωχμεὶς ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύει καὶ πάντα τρέπον ἐναντιοθεῖται. »
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. . . δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα
τὸν στίχον Λεπ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμέναι καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναι τινος βε-
ναύως ἢ γλευστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν
στίχον λεπτ. 40.

Προσόντα δημοσίων λειτουργῶν.

Κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτι-
σμοῦ, εἰς τὰς δημοκρατικωτέρας κοινωνίας, ὡς
καὶ εἰς τὰς ἀπολυτοτέρας Μοναρχίας, εὐρίσκωμεν
διατάξεις εἴτε δι' ἐθίμων καθιερωμένας εἴτε διὰ νό-
μου ὠρισμένας, συνιστώσας προνόμια ἀποκλειστικά
ὑπὲρ ὠρισμένων τάξεων κοινωνίας, ἐγειρούσας οὖ-
τω φραγμὸν εἰς πᾶσαν παρὰ τοὺς ὁρισμοὺς τού-
τους ἀπονομήν τῶν ἀρχῶν ἢ τῶν ὠφελιμάτων ὠ-
ρισμένης κοινωνικῆς ἐργασίας καὶ τὴν ἀπόλυτον
ἐλευθερίαν τῆς ἐξασκήσεως τῶν ἔργων τούτων.
Οὕτως οἱ Αἰγύπτιοι διηροῦντο εἰς τέσσαρας τάξεις,
ὧν ἐκάστη ὡς προνόμιον ἐκέκτητο τὸ οἰκεῖον ἔρ-
γον, δι' ἀρρήκτων δὲ διαφραγμάτων ἐκωλύετο ἡ
αἰφνῆδιος εἰσόδους καὶ ἀνάμιξις τῆς μιᾶς ἐπὶ τῶν
ἔργων τῆς ἐτέρας. Ἐν Ἑλλάδι εὐρίσκωμεν παρα-
πλησίαις διατάξεις διὰ πολλὰ ἔργα αἱ Ἀθηναὶ πρό
τῆς νομοθεσίας τοῦ Σόλωνα διηροῦντο εἰς τρεῖς
τάξεις, ἐκάστη δὲ ἀποκλειστικῶς μετήρχετο τὸ
ἔλδιον ἔργον, μετὰ ταῦτα εὐρηται ἡ προγραφὴ τῶν
ἐξουσιᾶς καὶ τῶν μετ' αὐτῆς ἐξουσιῶν ὑπὸ μόνων
τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν. Ἡ ἐν Σπάρτῃ ἐξάσκησις
τῶν Σπαρτιατῶν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τοῦ πολέ-
μου ἔργα διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως πάσης ἄλλης κοι-
νωνικῆς ἐργασίας. Ἐν Ῥώμῃ ὁ πληθυσμὸς διηρεῖ-
το εἰς πατρικίους, ἱππεῖς καὶ πλεβείους· μόνον δὲ οἱ
πρώτοι κατεῖχον τὰς ἀξίας λόγου κοινωνικὰς λει-
τουργίας, ὡς καὶ εἰς αὐτὴν τέλος τὴν Καρχηδόνα.

Ἄλλ' ἂν καὶ ἅπαντα ταῦτα κατεδικάσθησαν ὑπὸ
τῆς πείρας διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρωπίνου
νοῦς κατιδόντος τὸ ἀλυσιτελὲς καὶ τὸ καταργη-
τέον αὐτῶν διὰ τοὺς λόγους δι' οὓς καὶ ἐκυρώθη-
σαν, οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι
ὠρμήθησαν εἰς τοὺς νόμους τούτους ὑπὸ τῆς ἰδέας
τοῦ σχηματισμοῦ ἀνθρώπων εἰδικῶν εἰς ἕκαστον
κοινωνικὸν κλάδον, κατὰ διαδοχὴν ἐξασκούντων
τὰ πατρια ἔργα καὶ φερόντων εἰς ταῦτα πᾶσαν
δυνατὴν ἀνάπτυξιν καὶ τελειότητα· ὁ τρόπος δὲ
ἦτον ὁ ἀρμόδιος, ἡ ἐπίτευξις τοῦ σκοποῦ κατορ-
θούτο διὰ τῶν ἀποκλειστικῶν τούτων τῆς ἰκανότη-
τος μέσων καὶ διὰ τοῦ ἐξορισμοῦ τῆς εὐφρίας,
ἀλλ' οὐχ ἦττον οἱ λαοὶ οὗτοι συνησθάνθησαν τὴν
ἀνάγκην ἣν ἀνωτέρω ἐξεφράσαμεν, φρονούντες ὅτι
οὕτω προστατεύουσι τὴν κοινωνίαν καὶ ἐξασφαλί-
ζουσιν αὐτὴν ἀπὸ πάσης ἀπειρίας καὶ ἀμαθείας.
Ἐν τῇ μεσαιωνῇ βλέπομεν συνεχνίαν, δουλοπα-
ροίκους, κανονισμοὺς ἐργασιῶν, εἰσδυσιν τῆς κοι-
νωνικῆς παντοδυναμίας καὶ εἰς αὐτὰς τὰς πλέον
ἀτομικὰς σχέσεις τοῦ πολίτου, ἕως οὗ τέλος ἐξελ-
θοῦσα ἡ κοινωνία ἀπὸ τοῦ χάους τῆς ἀμαθείας καὶ
ἀπὸ τὸ στάδιον τῶν δοκιμῶν, συναισθανθεῖσα δὲ
ἀφ' ἐνὸς τὸ ὅριον εἰς ὃ πρέπει νὰ εἰσδῇ ἡ κοινωνία
κατὰ τὸν περιορισμὸν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, ἀφ'
ἐτέρου δὲ τὰς ὁποίας πρέπει ν' ἀπαιτῇ ἐγγυήσεις
ἀπὸ τὰ ἄτομα, ἀναδεχόμενα λειτουργίαν συνδεομέ-
νην ἀδιασπᾶστος μετὰ τὴν κοινωνίαν καὶ προπαι-
τοῦσαν ἐπιστημονικὴν ἰκανότητα ἢ ἄλλην εἰδικὴν
ἀνάπτυξιν καὶ τελειότητα, ὥρισεν ὁποίας δύναται
ὁ πολίτης νὰ κατέχῃ ὡς ἀξίος λειτουργίας τινος,

προσγινόμενος ἐπωφελὴς εἰς τὴν διὰ τῶν ἰδρώτων
αὐτῆς μισθοδοτοῦσαν αὐτὸν κοινωνίαν· γνωστὸν
δὲ τοῖς πᾶσιν ὅτι πρὸ πολλοῦ καθ' ἅπασαν τὴν πε-
πολιτισμένην Εὐρώπην κανονισμοὶ προαπαιτοῦν δι'
ἐκάστην κοινωνικὴν λειτουργίαν ἐπιστημονικὴν ἰκα-
νότητα καὶ ἐξάσκησιν πρακτικὴν· τὸ ἐπάγγελμα
τοῦ δικηγόρου δὲ εἶναι προσιτὸν ἢ τοῖς κεκτημέ-
νοις νομικὴν ἰκανότητα καὶ τὴν ἀναγκαίαν πείραν·
δικαστῆς δὲ διορίζεται μόνος ὁ ἔχων νομικὴν ἰκα-
νότητα καὶ ὑπομείνας ἀνελλιπῶς παρὰ τοῖς δικα-
στηρίοις τὴν νενομισμένην δοκιμασίαν. Παῖδεις
δὲ νομικὴ παρὰ τινι συμβουλίᾳ ἢ ἄλλῃ πρὸς τὸν
αὐτὸν σκοπὸν καθιδρυμένῳ σώματι, ἀπαιτεῖται πα-
ρὰ τοῦ ἀναδεχομένου διοικητικόν, οἰκονομικὸν ἢ
ἀνώτερον Ἀστυνομικὸν ἀξίωμα ἢ λειτουργίαν, τὸ
αὐτὸ περὶ τῶν ἱατρῶν καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων
λειτουργῶν δι' ἕκαστον κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν
κλάδον· πρὸς τοῦτο ὑπάρχουν οἱ παρὰ ταῖς Εὐρω-
παϊκαῖς Πρεσβείαις προσηρητῆμενοι, οἱ προξενικοὶ
μαθητευόμενοι, ἐν ταῖς διερχομέναις μάλιστα τῶν
Πρεσβειῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ πατρίς ἡμῶν ἀπαλλαγέσα τοῦ τυραννικοῦ
ζυγοῦ μετὰ πολυετὴ καταστρεπτικὸν πόλεμον
ἀπώλεσε πᾶν ἔχνος ὑπάρξεως μετὰ αἰῶνων δου-
λείαν καὶ αἱματηρὸν ἀγῶνα, παραδεχθεῖσα δὲ τὰ
καλὰ ἅτινα ἡ ἐλευθερία δὲ ἀπείρων μαρτύρων κα-
θηγήσας εὐρέθη εἰς ἐξαιρετικὴν θέσιν στερουμένη
τῶν προσόντων ἅτινα ἄλλαι χώραι ἀπαλλαγέσαι
τοῦ βαρύνοντος αὐτὰς ζυγοῦ εἶχον, ὡς μετροῦσαι
προγενεστέραν πολιτικὴν ζωὴν καὶ ἀνθρωπινωτέραν
ὑπαρξιν· ἡ ἀμάθεια, ἡ ἐλλείψις χειρῶν πρὸς καλ-
λιέργειαν τῶν εἰρηνικῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐρήμων αὐ-
τῆς πεδιάδων, αἱ μεγάλαι ἀνάγκαι τῆς Κυβερνήσεως
τῆς, στερουμένης ἀνδρῶν ἀπαραιτήτων πρὸς τὴν
πορείαν αὐτῆς, ἠνάγκασαν αὐτὴν μεταφέρειν
τὰς εὐρωπαϊκὰς θεσμοθεσίας ν' ἀπαιτήσῃ μικρὰς
τινας ἐγγυήσεις ἰκανότητος παρὰ τῶν διαχειριστῶν
τῆς αὐτοῖς πιστευομένης δημοσίου λειτουργίας, διὰ
τὰς πλείστας δὲ οὐδένα φραγμὸν ἔθεσεν οὐδὲν προ-
σὸν ἀπήτησεν. Οὕτω λ. χ. τῆς δικηγορικῆς ἀδείας
ἡξισοῦντο οἱ τε κλητῆρες καὶ ὑποδεέστεροι ὑπάλ-
ληλοι τῶν δικαστηρίων, ὅπως καὶ δι' αὐτὰς τὰς
δικαστικὰς θέσεις δὲν ἀπαιτεῖτο ἡ ἐνιαύσιος παρα-
δρία, διδάσκαλοι διωρίζοντο οἱ ἐξερχόμενοι τῶν
Σχολαρχείων, πολλοὺς δὲ ἀρχαίους καὶ ἀνικανοὺς
δι' ἐξετάσεως μόνον τυπικῆς, μετεχειρίζοντο αἱ Κυ-
βερνήσεις· ἅπαντες οἱ ἐμπειρικοὶ ἱατροὶ ἐπετράπη-
σαν τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν καὶ
οἱ ἐξερχόμενοι τοῦ Πανεπιστημίου, στερουμένου ἄλ-
λως ἀνδρῶν εἰδικῶν καὶ λίαν ἀτελῶς κατηρτισμέ-
νου, ἐκηρύττοντο Ἀσκληπιάδαι· ὁ στρατὸς διὰ τὰς
ἀνάγκας τοῦ Κράτους ἦν ὅλως ἄτακτος, ἀξιωμα-
τικοὶ ὠρίσθησαν οἱ πρῶτον ἡδὴ βλέποντες τὴν τά-
ξιν καὶ τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης ἀδαήμονες, ναυ-
τικοὶ δὲ οἱ ὀλίγοι πειραματικοὶ ἄμοιροι πάσης θεω-
ρίας· πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ δημόσιαι λειτουργίαι ἐδί-
δοντο εἰς πάντα ἀνεξετάστως, προτιμωμένων τῶν
ράδιούργων, ἀπάντων ταχύτατα ἀνιπαμένων τὴν
κοινωνικὴν κλίμακα, ἀνευ παρελθόντος καὶ ἀνευ
αἰσίου μέλλοντος· τὰ πάντα ἦν σύγχυσις, κυκεὼν!
οἱ πάντες ἐπεδίωκον τὴν ἀρχὴν, ὀλίγοι μόνον εἰ-

χον τὴν συνείδησιν νὰ ἀπέχῃσι βάρους πρὸς τὸ ἀνε-
γνώριζον τὴν ἐαυτῶν ἀνικανότητα· ὑπὸ τοιούτους
προεσταμένους ἐννοεῖται ὅποια ἔπρεπε νὰ ᾔηται καὶ
τὰ ὑποδεέστερα ὅργανα.

Μετρώμεν ἤδη πενήντα ἐτῶν ζωὴν καὶ πολιτικὴν
ὑπαρξιν, οἱ πάντες σπεύδου· εἰς τὴν ἀναγέννησιν
τῶν μουσῶν καὶ τὴν παλιγγενεσίαν ὅλου τοῦ ἑλ-
ληνικοῦ γένους, ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων σχολείων
συνιστῶνται ἕτερα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ
Κράτους, σύλλογοι, ἀδελφότητες καὶ λοιπὰ τὸν
αὐτὸν ἐπιδιώκοντα σκοπὸν· ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερι-
κοὶ λειτουργοὶ πρὸς προστασίαν τῶν πολυειδῶν ἀ-
ναγκῶν καὶ συμφερόντων τῶν πολιτῶν καὶ συντή-
ρησιν τῆς τάξεως καὶ δικαιοσύνης, πρὸς ἀντίληψιν
αὐτῶν κατὰ τὰς ἀμφισβητούμενας ἐνδίκους αὐτῶν
σχέσεις, πρὸς βοήθειαν αὐτῶν κατὰ τὰς προσβο-
λὰς τῆς ὑγείας τῶν, δαπανῶνται τὸσαῦτα ἐκ τῶν
ἰδρώτων τοῦ λαοῦ λαμβανόμενα, χορηγοῦντο ἡδὴ
μέσα πρὸς ἀξιοπρεπὴ καὶ ἐπαρκὴ συντήρησιν τῶν
δημοσίων λειτουργῶν, οἱ πολῖται Ἑλλήνες καὶ οἱ
ἱερεῖς, ῥέχοντες τὰς ἑλλ. κυβερνήσεις εἰς τὰ
πολύμορφα καὶ πολυδάπανα ἔργα αὐτῶν· ἀλλ' ἄ-
ρά γε τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον ὅθεν ἔπρεπε ν' ἀρχί-
σωσιν αἱ Κυβερνήσεις μας; πρέπει νὰ παρέχῃσι
μέσα ἀνέτου ζωῆς καὶ ὑπάρξεως ἐν δευτέρῳ τιθέμε-
ναι τὴν ἀπόκτησιν ἀνδρῶν εἰδικῶν, κατόχων παι-
δείας καὶ ἐξησκημένων διὰ μακρὰς καὶ ἀσφαλοῦς
πείρας εἰς τὰ σπουδαῖα καὶ δύσκολα κυβερνητικὰ
ἔργα δι' ἃ καὶ μόνον μεταχειρίζεται αὐτοὺς, προ-
στατεύουσαι οὕτω τὴν παραλυσίαν τῶν κοινωνικῶν
λειτουργιῶν καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ἰδιωτικῶν
ἀναγκῶν καὶ συμφερόντων; ποῖον τὸ προαπαιτού-
μενον, ἡ ἰκανότης καὶ ἡ πείρα, ἡ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ
ἡ ἀνετος ζωὴ; ἐπειδὴ δὲ περὶ πείρας ὁ λόγος ἐρω-
τῶμεν ἐν ὀλίγοις, δύναται ν' ἀποκτηθῇ πείρα γνῶ-
σις δηλ. τῶν δημοσίων καθηκόντων καὶ τῆς ἐνερ-
γείας αὐτῶν παρ' ἀνθρώπων ἀνευ παιδείας καὶ φώ-
των καὶ εἰσβαλόντων ὡς εἰς καπηλεῖον κερδοσκοπι-
κῶς εἰς τὸν ὑπαλληλικὸν βίον; δὲν ἐννοοῦμεν ὡς
κακὸν μ. ἔτρον τὴν αὐξήσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν δη-
μοσίων λειτουργῶν, ἀλλ' ἐννοοῦμεν εἰς κράτος πτω-
χὸν ὡς τὸ ἡμέτερον νὰ προὑπάρχῃ ἡ ἐπιστήμη καὶ
ἡ πείρα ἡ τοῦλάχιστον νὰ συμβαδίζῃ μετὰ ἐπαρκού-
σης ἀμοιβῆς.

Ἀνάγκη λοιπὸν ὁ νόμος περὶ προσόντων τῶν
ὑπαλλήλων νὰ δεσμεύσῃ πάντα εἰσερχόμενον εἰς
τὰ κοινὰ διὰ τῆς ραδιουργίας καὶ τυφλῆς προστα-
σίας τῆς ἀμαθείας καὶ ἀπειρίας· ὀρίζων δὲ τὰ
προσόντα ἅτινα ἀναγκαίως προαπαιτοῦνται πρὸς
ταῦτα καὶ δι' ὧν καὶ μόνων νὰ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ
ἀπόκτησις αὐτῶν· διότι ποῖος ἀνώτατος λειτουργὸς
ὅσον ἀκέραιος καὶ ἂν ὑποτεθῇ δὲν θ' ἀναγκασθῇ νὰ
ἐνδώσῃ εἰς ἀπαιτήσεις ἰσχυρῶν ἢ ἀρχαλιπάρων, οἱ-
τινες δυστυχῶς οὐδέποτε ἐλλείπουν πάσης κοινο-
νίας; ποῖος μὴ ἔχων τοιοῦτον προτεῖγισμα δὲν
θὰ ἴδῃ πολλάκις μετὰ θλίψεως τ' ἀποτελέσματα
ἀπρονοήτων νόμων τασοῦτον οὐσιώδη ἐφαρμογὴν
ἐχόντων ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων; διότι γνω-
στὸν ἔστω ὅτι παρ' ἡμῖν, κατὰ τὸ μέρος τοῦτο οὐ-
δέποτε μεταβλήθη ἡ ἐμβαλνύθη ἡ νομοθεσία ἡμῶν.

ἐν ἀχρηστία κειμένη καὶ ὡς πρὸς τὰς μικρὰς ἐγγυήσεις ὡς ἀπ' ἀρχῆς καθιέρωσεν, ἐνῶ πληθὺς ἄλλων νόμων ὑπάρχει περιττῶν καὶ ἀνελευθέρων, μόνον αἰτίαν ἔχοντων τὸ δοκοῦν καὶ τὸ συμφέρον.

Εὐτυχῶς σήμερον δὲν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν πρὸ πεντηκονταετίας οἰκτρὰν θέσιν, ἥδη πολλοὶ λόγιοι ἐξ Εὐρώπης καὶ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Γυμνασίων ἡμῶν ἐπωφελεῖς πρὸς πάντα κοινωνικὸν κλάδον ὑπάρχουν, καὶ ὅμως ἐὰν λάβῃ τις ἀνά χειρὰς τὸ προσωπικὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐλαχίστους αὐτῶν θὰ εὕρῃ ἀποτελοῦντας μέρος αὐτῆς.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἀπαραίτητος ἀνάγκη ὑπάρχει ὅπως θεραπευθῇ τὸ δεινὸν τοῦτο, ὅπερ ἐκ τὸς τοῦ ὅτι θέλει ἀποβῇ τὰ μάλιστα ὠφέλιμον τῇ πατρίδι, θέλει ἀφ' ἑτέρου, τρεπόμενοι εἰς ἀστείον, ἀποβῇ πρὸς συμφέρον τῶν Ἱπυργῶν, οὗς θέλουν παύσει ἐνοχλοῦντες οἱ ἀνίκαιοι, αἵτινες οὐδὲν πλεονέκτημα ἔχουν ἢ τὸ βραδύργειν καὶ τὸ ἀναιδῶς ἀπαιτεῖν, ἐνῶ ἄλλως αἱ δυνάμεις αὐτῶν ἡδύναντο ν' ἀποβῶσι λυσιτελέστεραι τῇ κοινωνίᾳ, τρεπόμεναι εἰς τὸν γεωργικὸν ἢ βιομηχανικὸν βίον, στερούμενον βραχιόνων.

Ἡ πρὸς τὴν «Πατρίδα» ἀπάντησις.

Ἡ ἐφημερίς «Πατρίς» καταχωρεῖται τῆς Δημοσθενείου αὐτῆς εὐγλωττίας πρὸς ἐξαπάτην τοῦ κοινῆς τῆς Ἑρμοπόλεως ἐπὶ γεγονότος οἰκτροῦ, ἐφελκυσαντος τὴν γενικὴν προσοχήν—ἴσως ἐπεθύμουν δὲ ἡ ὑπόθεσις αὕτη νὰ ᾖ ἡ ἀληθής, ἡ «Πατρίς» εἶναι κακῶς πληροφορημένη εἰς πᾶσαν ὅμως περίστασιν τὰ γεγονότα θέλουν ἐντονώτερον τῆς «Πατρίδος» ὁμιλῆσαι, αὕτη δὲ οὐδὲν δυνάμει νὰ ἀναγκασθῇ αὐτὰ, καὶ ἡ ἀλήθεια ὀρθήσεται ὑπεράνω τοῦ φρέατος ἐντὸς τοῦ ὁποῖο ἡ «Πατρίς» ἐκοιμήσεται νὰ τὴν βυθίσῃ.

Ἰδοὺ τὰ γεγονότα ἅτινα ὑπαινίττομαι καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἀκρίβειαν: Ὁρφανὴ τις, καλῆς οἰκογενείας, ἐνεπιστεύθη εἰς ἡλικίαν δέκα τριῶν ἐτῶν εἰς τὸ ὑποτροφεῖον τῶν καλογραίων Οὐρσελινῶν ἐν Τήνῳ, ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὅστις φροντίζει τὰ τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας, δυστυχῶς ὅμως μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου καιροῦ ὁ ῥηθεὶς προστάτης ἀποθνήσκει καὶ μετ' αὐτοῦ, φαίνεται, ἐξαφανίζεται ἡ περιουσία· ἡ ῥηθεῖσα κόρη ἐγκαταλείπεται εἰς τὴν δυστυχίαν, ἡ θεία αὐτῆς, χήρα τοῦ πραγματικοῦ κηδεμόνου, παρακαλεῖ τὰς καλογραίας νὰ ὁρμηθῇ καὶ ἀναλάβῃ τὴν ἀποθνήσκουσαν αὐτῶν τὴν ἐποχὴν ταύτην αἱ καλογραῖαι ὥρην νὰ τὴν παραδώσωσιν εἰς τὴν θεῖαν τῆς. (Βιστολὴ τῆς...)

Αἱ Οὐρσελῖναι ἔχουσιν ὀρεξαντοφείον, αὐταὶ ἡδύναντο καλλίστα νὰ θέσωσι τὴν ὀρφανὴν ἐντὸς αὐτοῦ· ἀλλὰ μὴ πιστεύετε ποτὲ ὅτι αἱ λεπταὶ αὐταὶ γυναῖκες ἤθελον ταπεινώσει τὴν φιλοτιμίαν μιᾶς κόρης, ἥτις διήλθε τὰ πρῶτα αὐτῆς ἔτη ἐν ἀνέσει—οὐχί, ἡ κόρη Π. μολοντί διετηρήθη ὡρεὰν ἐντὸς τοῦ καταστήματος, αὕτη ὅμως συνέζη μετὰ τῶν πλουσίων αὐτῆς συντρόφων, αἱ καλογραῖαι ἐπλήρωνον τὰ ἀσπρόρουγά της, τὰ φορέματα, τὴν ἐπεδαψίλευον ἀπάσας τὰς φροντίδας, αἵτινες εἰσὶν ἀναγκαῖαι εἰς τὴν τρυφάν κρᾶσίν της, δὲν ἐπεθύμουν νὰ τὴν στερίξωσι καὶ αὐτὰ τὰ γλυκίσματα, ἅτινα στέλλουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὰς μικρὰς συντρόφους τῆς· ὁ φιλόξενος οἶκος δὲν παραλείπει οὐδὲν τῶν καθηκόντων τῶν ἀφορώντων τὴν καρδίαν, οὗτος ἀντικαθιστᾷ, κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ, τὴν ἀδιάφορον οἰκογενεῖαν, καὶ διανέμει ζαχαρώδη εἰς τὴν ὀρφανήν.

Α! νόμος, τὸν ὁποῖον οὐδὲν πρὸς τὴν ἐξέτασιν ἐνταῦθα, ἀπαγορεύει εἰς τὰ καθολικὰ ὑποτροφεῖα νὰ διατηρῶσιν ὀρθόδοξα τέκνα. Σπουδαῖον μέτρον, Κύριε, διὰ τόπον ὅστις διίσχυρίζεται ὅτι ἀπολαμβάνει ἀπάσων τῶν ἐλευθεριῶν—βεβαίως αἱ καλογραῖαι αὐταὶ μεγάλως θέλουν λυπηθῇ μὴ δυνάμεναι εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐπεκτείνωσι καὶ εἰς τὴν ἑτέραν μερίδα τῶν κατοίκων μεταξὺ τῶν ὑποίων συζῶσι, τὰς ἀγαθοεργίας τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως—δὲν ἀγνοεῖτε, βεβαίως, Κύριε, ὅτι συμφῶνως τῷ κανονισμῷ τῶν καταστημάτων τούτων, αἱ διατηρούμεναι ἐντὸς αὐτῶν ὑπότροφοι οὐδὲν πληρώνουσι διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν των, ὑποχρεοῦνται μόνον εἰς τὰ ἐξόδα τῆς τροφῆς καὶ τῆς συντηρήσεως—Ἐπαναλαμβάνω ὅτι αἱ Οὐρσελῖναι θέλουν σπουδαίως λυπηθῇ· τί βλάπτει; αὐταὶ οὐδὲ στίγμην διστάζουσι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν νόμον καὶ ν' ἀπολύσωσι τὰς ὀρθοδόξους οἰκοτρόφους.

Ἐν τούτοις αἱ καλογραῖαι ἔχουσιν δύο ὀρθοδόξους ὀρφανὰς θυγατέρας, ἡ μία εἶναι ἡ νέα περὶ ἧς πρόκειται, ἡ δὲ ἄλλη ὑπάγεται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν. Ὁρεῖλουσι λοιπὸν αὐταὶ νὰ τὰς ρίψωσιν εἰς τὸν δρόμον; πρέπει νὰ τὰς ἐγκαταλείψωσιν εἰς τὴν δυστυχὴ εἰμαρμένην, ἥτις κρέμαται ἐπ' αὐτῶν; καὶ διὰ τί; Ἐὰν ἡ ἐλεημοσύνη δὲν ἔχῃ σημασίαν πολιτικὴν ἀλλ' οὕτε θρησκευτικὴν ἔχει—Μάθετε τοῦτο καλῶς, Κύριε συντάκτα τῆς «Πατρίδος», πρόκειται περὶ διατροφῆς μιᾶς πτωγῆς. Αἱ Οὐρσελῖναι θέλουν τὴν διατρέφειν ἐξ ἄλλου μέρους, δυνατόν ποτε γὰρ εἰσελθῇ εἰς τὸ πνεῦμα

καρδίας γενναίας, ὅτι θέλουν τὴν μερῶν ἕνεκα τῆς ἀγαθότητος της; Θέλει εἰσελθῇ ἐν τῷ διαλογισμῷ καρδίας καλοκατετραμμένης ὅτι δύναται τις ν' ἀποκαλέσῃ παράθεσιν τοῦ πολιτικοῦ νόμου, ὅτι ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς φιλοφροσύνης; Α! ἀποκαλεῖτε τοῦτο προσηλυτισμὸν—τόσῳ χειρότερον δι' ὑμᾶς, ἐὰν δὲν ἔχετε ἀρκούντως ὑψηλὰ αἰσθημὰτα ὅπως ἐννοήσετε μίαν φιλόφρονον πράξιν.

Ἀλλὰ μὴ φοβεῖσθε! Αἱ Οὐρσελῖναι σέβονται τὸν νόμον ὑμῶν καὶ τοῦτο διδάσκουσιν εἰς τὰ τέκνα ὑμῶν—Ἐκτοτε, ἑκατὸν κοράσια ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου προσεφέρθησαν ὑπὸ τῶν γονέων, εἴκοσι πατέρες οἰκογενειῶν, εἰς αὐτὴν μάλιστα τὴν Σύρον τὰς παρεκάλεσαν ἵνα λάβωσι φροντίδα περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν ἐκείνων τέκνων—Οὐχί, ὁ νόμος εἶναι ἐκεῖ σκληρὸς, ἀφόρητος· δὲν λέγω εἰρη τούτο, αἱ καλογραῖαι ὑπέκουσιν, ἡ ὑπακοή εἶναι τὸ σύνθημά των. Ἐρωτήσατε τοὺς συμπολίτας ὑμῶν τοὺς ΚΚ. Εὐαγγελίδην, Νάζον, τὸν τωρινὸν Πράκτορα τοῦ Κεδίβι Κασιματῆ καὶ τόσους ἄλλους, θέλετε ἰδεῖν ἐὰν τοῦτο δὲν ᾖ ἡ καθαρὰ ἀλήθεια.

Ἐνεργῶσι λοιπὸν αὐταὶ κρυφίως; Ἐρωτήσατε περὶ τοῦτο ἐπίσης τὸν πρῶτον ἀρχόντα τῆς Τήνου, τὸν Ἐπαρχον, ὅστις ἄφου ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του τὴν τελευταίαν διανομὴν τῶν βραβείων τοῦ καταστήματος, παρεκάλει ἐπανειλημμένως τὰς καλογραίας ἐπίσης καὶ δι' ἄλλων προσώπων, ἵνα δεχθῶσι τὴν θυγατέρα του, αὐταὶ δὲ ἡννήθησαν σεβόμεναι τὸν νόμον.

Ἐρωτήσατε περὶ τούτου ἐπίσης καὶ ἕτερον ἀνώτερον ὑπάλληλον ἀγγέλου, τὸν ὁποῖον δὲν θέλω νὰ ὀνομάσω ἐνταῦθα, ὅστις ἐπισκεφθεὶς τελευταίως τὸ Μοναστήριον, ἠθέλησεν ἐπίσης νὰ στείλῃ ἐντὸς αὐτοῦ τὴν ἀνεψίαν του. Οὗτος ἔζησεν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἡδυνήθη ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἀξίας τῶν θυγατέρων καὶ τῶν νέων γυναικῶν τῶν ἐξερχομένων σχεδὸν ἅσων ἐκ τῶν χειρῶν τῶν καλογραίων καὶ αἵτινες θεωροῦνται «dans les premiers salons du monde» ὡς τύπος κομψότητος καὶ καλῶν αἰσθημάτων. Ὁ συντάκτης τῆς «Πατρίδος» παραδέχεται, εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ ἀνατροφή τῆς δεσποινίδος Π. εἶναι τελεία καὶ ἡ ἐκπαίδευσίς αὐτῆς ἡμετέρη· ἡ μαρτυρία αὕτη τιμᾷ τὴν νέαν κόρην ὡς καὶ τὰς ἐαυτῆς διδασκαλίσσας, εὐελπίζομαι δὲ ὅτι ὁ Κ. συντάκτης τῆς «Πατρίδος» θέλει ἀναιρέσει τὴν τελευταίαν αὐτοῦ γνώμην ἥτις τῷ ὑπεγορεύθη ὑπὸ ἰδεῶν οὐχὶ ὠρίμων, ὅταν κρίνῃ ὅτι ἡ νέα κόρη ἔχει τὴν κεφαλὴν α ἢ l'envers» ἐπειδὴ τὴν νομίζει καθολικὴν.

Τί θέλετε, τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα ὑπάγονται εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, ἀς μὴ θίξωμεν αὐτὰ, τοῦτο δὲν εἶναι τῆς δικαιοδοσίας μας· ἐὰν δὲν ἐπιθυμῇτε τὴν ἐλευθερίαν πρῶτον τῆς συνειδήσεως ἐν Ἑλλάδι, μὴ δημοσιεύετε εἰς ἄ-

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δεσποινίδα Π. ἡ οἰκογενεὰ της δὲν πρέπει νὰ μέμφηται εἰμὴ μόνον ἐαυτὴν καὶ οὐδὲν ἄλλον, ἐὰν ἡ νέα αὕτη κόρη δὲν ἔχῃ πλέον τὰς αὐτὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀγνοῶ, καὶ τὸ ὁποῖον οὐδὲν πρὸς τὴν ἐξέτασιν, τοῦτο δὲ, συμφῶνως μὲ τὰς ἀρχὰς μου, δὲν ἐνδιαφέρει εἰμὴ μόνον αὐτὴν τὴν ἰδίαν, διότι εἰς ἡλικίαν εἴκοσι ἐτῶν καὶ μὲ μεγάλην ἀγγίνοιαν, ἢ ὁ Κ. συντάκτης τῆς «Πατρίδος» ἀναγνωρίζει εἰς τὴν δεσποινίδα Π., εἶναι τις εἰς θέσιν νὰ διευθύνῃ τὰ τῆς συνειδήσεώς του.

Ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι οὐδὲν τοῦτο εἶναι ἡμετέρον ἔργον, ἡ ὑπόθεσις δὲν ἔγκειται ἐνταῦθα.—Ὅτι ἐφελκεῖ καὶ πρέπει νὰ ἐφελκῇ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἐνοχοποιεῖτε, εἶναι τὸ σέβας πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τὴν δημοσίαν ἠθικὴν—Ἐχετε τέκνα, Κύριε συντάκτα τῆς «Πατρίδος», τὸ ὑποθέτω, πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ᾖ εὐχαριστήμενος· ὑποθέσατε ἐπίσης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἤθελον ἡσθαι λίαν δυσάρεστον δι' ὑμᾶς, ὅτε ἀποθνήσκετε ἀσύναντες κόρην ὀρφανήν, ἡ οἰκογενεὰ ὑμῶν οὐδεμίαν φροντίδα περὶ αὐτῆς λαμβάνει· ἐν τούτοις εἰς τῶν ὑμετέρων συγγενῶν λαμβάνει τὴν νέαν ὑπὸ τὴν προστασίαν του, τὴν θέτει ἐντὸς ἐκπαιδευτικοῦ τινος καταστήματος καὶ πληρώνει, ἀλλ' οὗτος ἀποθνήσκει καὶ ἰδοὺ καὶ πάλιν τὸ τέκνον σας ἐν τῇ δυστυχίᾳ. Μυχαὶ εὐγενεῖς λαμβάνουσιν τὴν θυγατέρα ὑμῶν, ἀντικαθιστῶσιν ὑμᾶς, τὴν θαυμάσιον, ὅτε αἰφνης ἀνθρωπὸς τις, ὁποῖος δῆποτε καὶ ἂν ᾖ, ὑποθέσατε μάλιστα θεὸς τῆς, ἐξαπατῶν τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐκείνων, αἵτινες σὰς ἀντικαθιστῶσι καὶ εἰς ἃς ἐνεπιστεύθη ἡ θυγάτηρ σας, ὁ ἀνθρωπος οὗτος τὴν ἀπάγει κρυφίως, αἶε sans comparaison «blessante», τὴν σύρει ὅπως ὁ Πάρις ἀπήγαγε τὴν Ὠραίαν Ἑλένην. Τί ἠθέλετε σκεφθῇ ὑμεῖς ἐνρίσκοντες ἐπὶ τοῦ ἔθους τῶν αἰθέρων, ἐὰν αἱ καλογραῖαι αὐταὶ αἱ ἀντιπροσωπεύουσιν τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἔμενον ἡσυχίᾳ ἐντὸς τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν μὴ φροντίζουσι περὶ τῆς τύχης τοῦ τέκνου ὑμῶν, τὸ ὁποῖον ἀφηρέπαχ; Ἡθέλατε δικαίως τὰς καταρασθῇ καὶ παραδώσει εὐλόγως εἰς τὴν γενικὴν περιφρόνησιν.—Δὲν εἶσθαι ὑμεῖς ὅμως ὁ κατηγορῶν τὰς Οὐρσελῖνας, διότι δρομαίως σπεύδουσιν πρὸς ἀναζήτησιν τῆς ὑποτροφῆς των ἵνα τὴν προστατεύωσι, δι' ὅλων τῶν μέσων, ἐναντίον τῆς προσβολῆς εἰς ἣν εἶναι ἐκτεθειμένη ἡ νεανικὴ αὐτῆς ἡλικία; Ἰδοὺ τὰ γεγονότα ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς καρδίας, τῆς ἡλικίας, καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀρχῶν.

Ἀς ἴδωμεν τῶρα τὸν νόμον. Αἱ Οὐρσελῖναι ἐξαπατῶσιν ἀναφέροντες εἰς τοὺς προστάτας τοῦ δικαίου των, αὐταὶ

ζητοῦσι δικαιοσύνην. Δὲν ἀπόκειται εἰς ἐμὲ νὰ ἐξετάσω τὴν τρῶπὴν αὕτη δοθῇσεται αὐταῖς—ζένοισι ὧν, ἔχω πεποιθήσιν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐξουσίαν, οὐδεμίαν πίεσιν θέλει βεβαίως ἐκτρέψῃ αὐτὴν τοῦ καθήκοντός της, αὕτη δὲ οὐδέποτε θέλει ἀνεχθῇ, εἶμαι πεπεισμένος περὶ τούτου, ἀνευ ἱκανοποιήσεως, τὴν ὕβριν τοῦ ἀπαγωγέως ἀποκαλοῦντος αὐτὴν συνένοχον, οἱ δὲ ἀμερόληπτοι ἄνθρωποι, ὁλόκληρος ἡ πόλις, ἐλπίζω, θέλουν κραυγάζει κατὰ τοῦ τύπου τούτου ὅστις ἐγείρει ἀνδριάντα τοῦ Κ. Ραΐδου, ἐξίσταται ἀπέναντι τῆς ἱκανότητός του, ἥτις συνίσταται εἰς τὸ ἐξαπατᾶν, ἐπιθυμῶ δὲ νὰ ἀναγορεύσῃ αὐτὸν ἥρωα—Προσέξατε πολὺ, Κύριε Συντάκτα, μήπως ποτὲ ἡ ὑμετέρα ἐφημερίς ἀναγνωσθῇ ἐν Εὐρώπῃ οἱ δὲ ἥρωες, τοὺς ὁποῖους ἐν αὐτῇ ἐξυμνεῖτε, χρησιμεύωσιν ὡς σύγκρισις πρὸς ἐκείνους τῆς ἀρχαιότητος, ὁποῖον στίγμα μελάνης ἠθέλετε ρίψει ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ὑμῶν ἱστορίας.

Σέβας πρὸς τοὺς νόμους, σέβας πρὸς τὴν ἠθικὴν, πόλεμος κατὰ τῶν προλήψεων πρὸ πάντων κατὰ τοῦ ψεύδους, ἀνδριάντα εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ἰδοὺ τὴν τρῶπὴν νομίζω, ὁ τύπος τῆς Ἑρμοπόλεως ἀρεῖται νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀποστολὴν του, ὑμεῖς δὲ οὕτω πῶς δίδετε τὸ παράδειγμα, Κύριε Συντάκτα τῆς «Πατρίδος», δεχόμενος τὸ ἄδρον τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὰς στήλας τῆς ὑμετέρας ἀξιοτίμου ἐφημερίδος.

Εἰς τῶν ὑμετέρων ἀναγνωστῶν.

Σ. Σ. Π. Φίλοι τῆς ἐλευθερίας συζητήσεως κατεχωρίσαμεν προθύμως τὴν ἀνω διατριβήν, ἐξ ἧς καταφαίνεται ὅτι ὁ τὴν ἀπάντησιν ταύτην πρὸς τὴν «Πατρίδα» διδούς, οὐδὲν παραδέχεται ὅτι τὸ ἐν Τήνῳ ἐκπαιδευτήριον τῶν Οὐρσελινῶν χρησιμεύει ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ ὡς προσηλυτιστικὸν καθίδρυμα, ἀλλὰ κύριος σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ἡ μόρφωσις νεανίδων εἰς οἰκοδομοποιίας «pour les premiers salons du monde».

ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο ἐξετάζομεν βεβαίως οὐδένα ἐπιβλαβὴ παρουσιάζει χαρακτῆρα διὰ τὴν κοινωνίαν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα τοιοῦτον ἔχουσι σκοπὸν, τότε μόνον δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὰ ἡ μομφὴ τοῦ προσηλυτισμοῦ, ὅταν οὐ ἐν αὐτῷ προσιτάμενα διὰ παντὸς τρόπου ἀποπλανῶσιν τοὺς γονεῖς τῶν Ὀρθοδόξων κορασίων, ἡρπάξουσιν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας αὐτῶν τὰς θυγατέρας των, εἰσάγωσιν αὐτὰς εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον των καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποπειρῶνται νὰ διαστρέψωσι τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν πεποιθήσεις. Ἐπὶ τῆς προκειμένης δὲν περιστάσεως δὲν συμβαίνει τοιοῦτόν τι. Διότι οὐ ὁ κατηγορῶν τὰς Οὐρσελῖνας ταύτας ὡς ἐνόχους προσηλυτισμοῦ οὐ μόνον ἐκουσίως παρεδωκας τὸ τέκνον σας νὰ διαπαιδαγωγηθῇ παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ, στερούμενος τῶν πρὸς διατροφήν αὐτοῦ μέσων, τὰς παρεκάλεσας νὰ τὸ δια-

τῶρα ἡ ἰδική σου ἀδιαφορία ἐγένετο ἀπορροή νὰ ἀφοσιωθῇ μὴ κόρη σώματι καὶ ψυχῇ εἰς τὰς προστάτιδας καὶ εὐεργετίας αὐτῆς, τὸ δὲ πάντων χεῖριστον καὶ νὰ λησμονήσῃ τὸ πατριὸν δόγμα, τοῦτο ἠθικῶς σὲ μάλλον εὐθύνει, τὸν ἐγκαταλείψαντα εἰς τὴν ἰδίαν τύχην ὀρφανὸν κοράσιον, ἢ τὰς προστάτιδας αὐτοῦ. Ταῦτα πάντοτε δύναται νὰ ἀποκρίνηται ὁ ὀρθὸς λόγος εἰς τὸν θέλοντα νὰ μορφώσῃ τὴν θυγατέρα του ἐπὶ τὸ Εὐρωπαϊκώτερον, ἀλλ' ἐν ταῦτ' παραπονέμενος ὅτι διεστράφησαν αἱ θρησκευτικαὶ αὐτῆς πεποιθήσεις. Αὐτὸ τοῦτο ὑπαινίσσεται ὁ διατριβογράφος, καὶ ὥρην νὰ τὸ εἴπῃ καθαρώτερα. Ἐγὼ, ἔπρεπε νὰ εἴπῃ, ἰδρυμένην Σχολὴν τινὰ ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως· ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ οἱ διδάσκοντες εἶναι ἅπαντες τοῦ Αὐτικοῦ δόγματος καὶ πᾶς ὁ μέλλων νὰ εἰσελθῇ ἐν αὐτῇ ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ἐν ὄψει ὅτι ἡ διδασκαλία καὶ αὐτῆς τῆς χριστιανικῆς πίστεως θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸ δυτικὸν δόγμα. Ἐγὼ κἀνένα ἐκ τῶν ἐτεροδόξων δὲν βιάζω νὰ εἰσελθῇ εἰς αὐτὴν, ἐὰν ὅμως τις θελήσῃ νὰ εἰσελθῇ, οὗτος δὲ μὴ παραπονῇται ἂν αἱ θρησκευτικαὶ του ἀρχαὶ ἀλλοιωθῶσιν. Καὶ τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ὀρθότατα ἐπικαλεῖται τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως καὶ τόσῳ εὐτόλμως ὀχυροῦται ὅπισθεν τῶν ἀρχῶν τῶν ἐλευθεριῶν.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν ὁ Ἑλληνικὸς τύπος δύο τινὰς δεῖν νὰ ἐξετάσῃ. Α'. Ἡ Σχολὴ τῶν Οὐρσελινῶν ἐν Τήνῳ καθιδρύθη ἀδεία τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως, ἡ ἐπήχθη ἐκεῖ ἀνθυρετῶς; Ἐὰν ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως συνέστη, ἔχει καλῶς, εἰδεμὴ, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ καὶ πρέπει νὰ καταργηθῇ ὡς παρὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους ἰδρυμένη, εἰς αὐτὴν οὐδεὶς νὰ ὑποτάσσεται πᾶς ὁ κατὰ τὴν καὶ ἐπάγγελμά τι ἐξασκῶν ἐν αὐτῇ. Β'. Ἡ Σχολὴ τῶν Οὐρσελινῶν δέχεται καὶ μαθητρίαις τοῦ Ὀρθοδόξου δόγματος; Ἐὰν δέχεται ταύτας ἀνάγκη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς γενικὰς ἐκπαιδευτικὰς διατάξεις, ἥτοι νὰ παραχωρήσῃ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἱερῶν μαθημάτων καὶ ἰδίως τῆς ἱερᾶς Κατηχήσεως εἰς κληρικὸν Ὀρθόδοξον, νὰ μὴ εἰσαγγῇ τὰ κοράσια ταῦτα εἰς τὰς ἀκροάσεις τῶν θρησκευτικῶν ἀκολουθιῶν τῆς Αὐτ. Ἐκκλησίας, νὰ ἐπιτρέπῃ δὲ εἰς αὐτὰ ἀπαξ μὲν τοῦ μηνὸς νὰ ἀκροῶνται τῆς θείας λειτουργίας εἰς τὸν ἐγγύτερον τῷ καταστήματι Ὀρθόδοξον Ναὸν, τετράκις δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ νὰ κοινωνῶσι τῶν ἀρχαίων μυστηρίων. Ἐὰν ταῦτα δὲν παραδέχεται, τότε οὐδεὶς ν' ἀποκλείσῃ τὰς θύρας εἰς πᾶν ὀρθόδοξον κοράσιον, καὶ τοῦτο εἶναι δι' αὐτὴν τὴν Σχολὴν καὶ τὰς διευθυντρίαις αὐτῆς, προτιμώτερον, παρὰ νὰ παρέχῃ τὴν φιλόφρονον συ-

αὐτὴν τῆς εἰς ὄφρα ἑτερόδοξα κοράσια, καὶ εἰς ἐπίμετρον καλοκαγαθίας τῆς ταύτης νὰ κατηγορεῖται καὶ ὡς σχο-
λοπαιδευτικὴ.

Ἐπὶ τῆς ἀνεψιᾶς τοῦ κ. Ροῖδου ὅμως συμβαίνει καὶ τι ἰδιόφυες καὶ ἐξαιρετικόν. Ἐν κοράσιον ἐγκαταλιμπά-
σεται εἰς τὴν πρόνοιαν τῶν Οὐρσελινῶν, αὐταὶ τὸ ἐνδύουσι,
τὸ τρέφουσιν ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη, καὶ παρέχουσιν εἰς αὐτὸ ὅλα τὰ
καλὰ τῆς καλῆς μορφώσεως καὶ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς. Ἐ-
κείνη δὲ διὰ τοῦτο ἀξιεπαινοῦ καὶ πολλὴν εὐγνωμοσύνην ἐκφρά-
ζει αὐταῖς διὰ τῆς δημοσιογραφίας. Ἐν μόνον παρέλειψεν ὁ
πατριάρχης νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν διατριβὴν του, τὸ ἐξῆς:
Ἐν αὐτῇ φιλόφρονες καὶ εὐγενεῖς αὐταὶ κυρία, δὲν ἀπε-
τέρησαν τὴν ὄφρα νὴν κόρην οὐδενὸς τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν
πνευματικὴν καὶ διανοητικὴν αὐτῆς περιποίησιν καὶ ἀνάπτυ-
ξιν, ἐφρόντισαν ἅρα γε οὕτω καὶ περὶ τῆς θρησκευτικῆς αὐ-
τῆς μορφώσεως; Ἐπεμπον δηλ. αὐτὴν ἐνίοτε νὰ ἀκροᾶται
τῆς ἱερᾶς λειτουργίας εἰς τινὰ Ὀρθόδοξον Ναὸν καὶ νὰ κοι-
νωῇ τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἅπαξ τοῦλάχιστον κατ' ἐν-
αυτὸν καθ' ὅλον τὸ ἐπταετὲς διάστημα, καθ' ὃ συνεδιέτρι-
βε μετ' αὐτῶν, ἡ ἐθεώρησαν τοῦτο ὅπως περιττὸν καὶ προ-
σοχῆς ἀνάξιον; Ἐάν καὶ τοῦτο τὸ ἐπράξαν, τότε εἶναι ἀλη-
θῶς κυρία γενναίων καρδιῶν, ὑψηλῶν φρονημάτων, λε-
πτῆς καὶ ἀνεξίτητος ἀνατροφῆς! Ἐάν ὅμως δὲν τὸ
ἐπράξαν, ἂς ἐπιτρέψῃ ἡμῖν ὁ γράφων νὰ φρονώμεν, ὅτι ἀμέ-
σως μὲν δὲν ἠθέλησαν νὰ προσηλυτίσωσιν αὐτὸ, ἐμμέσως
ὅμως τοιοῦτόν τι ἐπεδίωκον. Εἵπομεν ἐμμέσως, διότι οὗτος
ὁ τρόπος τοῦ ἐπιτρέπειν εἰς κοράσιον νύχι ὠρίμου ἡλικίας,
καὶ δὴ 13 ἐτῶν, ἐκτρέπεσθαι τῶν πατρῶν, ἀποκαλεῖται
πλάγιος προσηλυτισμός, φιλανθρωπία οὐχὶ γνησία καὶ
ἠδολός! Ἀλλὰ καὶ οὕτως ὁμολογοῦμεν ὅτι πταίουσιν οἱ
καταλιπόντες τὴν κόρην εἰς τελείαν ἀπόγνωσιν μᾶλλον, ἢ
αἱ ἐνσκοπῶς ἢ ἀσκόπῶς περὶ τῆς θρησκευτικῆς αὐτῆς ἀνα-
τροφῆς ἀδιαφορήσασαι.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὁ κ. Ροῖδης ἠθέλησε
νὰ ἀρπάσῃ τὴν κόρην ἐκ τῆς εἰρημένης Σχολῆς, οὗτος δύνα-
ται μὲν ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ ὀνομασθῇ παλληκαριὰ, ἀλλὰ
καλῶς ἐξεταζομένης τῆς πράξεως, αὕτη ὀνομάζεται βίαια
ἀπαγωγή, ἀσύγγνωστος ἀπάτη! Τότε μόνον ἐδικαιώτο
ὁ κ. Ροῖδης νὰ προσεγγίσῃ αὐτῶς, ἔαν παρησιαζόμενος εἰς
τὰς Οὐρσελινὰς καὶ ζητῶν νὰ παραλάβῃ τὴν ἀνεψιάν του,
ἤθελεν εἶναι ἀντίστασιν ἐκ μέρους αὐτῶν, καὶ ἔαν προσφεύ-
γων εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς δὲν ἐτύγχανε προστασίας ἐκ
μέρους τῆς δικαστικῆς καὶ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἐν
ὅσῳ ὅμως οὐδὲν τοιοῦτον ἔλαβε χώραν, ἦτοι ἐν ὅσῳ αἱ
Οὐρσελινὲς δὲν ἤρουντο αὐτῷ τὴν παράδοσιν τῆς ἀνεψιᾶς
του, οὗτος ὤφειλεν οὐ μόνον νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐγνωμοσύνας
αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκείων του πρὸς τὰς φιλανθρωπίας κυρίας,
ἀλλὰ καὶ νὰ πληρώσῃ αὐταῖς τὰς διὰ τὴν ἐνδομυαίαν καὶ
παιδαγωγικὴν αὐτῆς δαπάνας. Τοῦτο, νομίζομεν, εἶναι ἰδίον
ἀνδρῶν εὐγενῶν καὶ παλληκαριῶν καλῶς ἀνατετραμένων.
Τὸ νὰ ἀρπάσῃ ὅμως αὐτὴν καὶ νὰ φύγῃ αἶφνης ἐκ τήνου,
χωρὶς οὐδὲ κἀν ἐν εὐχαριστῷ νὰ εἴπῃ εἰς τὰς θρεψάσας καὶ
ἐνδυσάσας αὐτὴν καλογαθίας, τοῦτο πάλιν νομίζομεν ὅτι
εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ταύτας μὲν ἐνέβαλεν εἰς ὑποψίαν μή-
πως ὁ ἀπαγωγὴς τῆς νεάνιδος ἦτο ἄλλος τις ἢ ὁ πραγμα-
τικὸς θεὸς τῆς καὶ ἔσπευσαν πρὸς ἀναζήτησιν αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸ τοῦτο πάλιν εἶναι ἐκεῖνο διὰ τὸ ὅποιον ὁ κ. Ροῖδης
κατηγόρησεν αὐτὰς ἐπὶ προσηλυτισμῷ, ἥτις κατηγορία τότε
μόνον ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὑπόστασιν, ἔάν αὐταὶ ἤρουντο καὶ
εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τὴν παράδοσιν τῆς τροφῆς
αὐτῶν ταύτης.

Νομίζομεν ὅτι ἐξηγλήθη τὸ ζήτημα. Ἀλλὰ διὰ νὰ
παύσῃ πᾶσα περὶ τῶν αὐτῶν συζήτησις ἐν τῷ μέλλοντι,
καλὸν εἶναι νὰ γείνωσι ταῦτα ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκτελέσῃ
τὸ προσήκον αὐτῇ, ἐξετάζουσα τὴν ἀρχὴν τῆς συστάσεως
ἐκάστου τῶν Σχολείων τούτων ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸν νόμον ἐν
αὐτοῖς ἐφαρμοζούσα: οἱ γονεῖς νὰ ἐπιτηδεύωσι τὴν θρησκευτι-
κὴν τῶν τέκνων τῶν μόρφωσιν, ἔαν μὲν αὐτοῖς τοῦτο,
διότι ὑπάρχουσι πολλοὶ οὐδαμῶς περὶ αὐτοῦ φροντίζοντες;
αἱ δὲ φιλόφρονες κυρία, τῆς ἐν τήνῳ Σχολῆς τῶν Οὐρσε-
λινῶν, νὰ μὴ δέχωνται τοῦ λοιποῦ ὀρθόδοξα ἢ ἀδόξατα
κοράσια, καὶ θὰ κάμωσι πολλὰ καλὰ νὰ εἰδοποιήσωσι τοὺς
συγγενεῖς καὶ τοῦ ἑτέρου ὀρθόδοξου ὄφρα κορασίου, ὅπερ
μένει ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῶν, νὰ πέμψωσι καὶ παραλάβωσιν
αὐτὸ ἐκεῖθεν, ἵνα μὴ ἄλλος τις Ροῖδης παρὰ τὴν αὐτὴν το-
σαύτην ὕλην τῇ δημοσιογραφίᾳ, τόσον δυσφημισμὸν κατὰ
τῶν φιλανθρωπῶν κυριῶν τοῦ εκπαιδευτηρίου τῶν Οὐρσε-
λινῶν, καὶ τοσαῦτα πράγματα ταῖς ἀρχαῖς, δι' ὑποδοξὴν πᾶν
ἄλλο δυνάμεν νὰ ὀνομασθῇ ἢ σπουδαῖον καὶ ἀξίαν μεζο-
νος συζήτησεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν τήνῳ Καθιδρύματος τῆς
Εὐαγγελιστρίας, ὡς ἐπληροφόρηθη τὸν θάνατον
τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀλεξάνδρου, συν-
ελθούσα ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ ἀπεφάσισεν ἵνα τε-
λέσῃ μνημόσυνον ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ ἀνα-
παύσεως τοῦ αἰδίου ἱεράρχου. Τὸ μνημόσυνον
τοῦτο, ἐγκρίθη παρὰ τοῦ κ. Ἐπαρχοῦ τήνου, ἀνα-
δεξαμένου νὰ καλέσῃ εἰς αὐτὸ τὰς ἐγγυήτους ἀρ-

χὰς, ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (26 φθι-
νοντος) μετὰ πολλῆς ἀξιοπροσεΐας, τοῦ γραμμα-
τέως τοῦ Καθιδρύματος κ. Ν. Ἀγγελίδου ἐκφωνή-
σαντος τὸν προσήκοντα εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦτο.
λόγον. Τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς εἰρημένης ἐπιτρο-
πῆς, ἀξίαν παντὸς ἐπαίνου θεωροῦντες δημοσιεύο-
μεν αὐτὴν ὡς καὶ τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης
μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ κ. Ἐπαρχοῦ τήνου διαμει-
φθέντα ἐγγράφα, ἔχοντα ὡς ἑπεται:

Ἐν τήνῳ τῇ 19 Σεβρίου 1875.

Ἀριθ. 246.

Πρὸς τὸ Β. Ἐπαρχεῖον τήνου.

Περὶ τελέσεως μνημοσύνου ὑπὲρ τοῦ ἀποβιώσαντος
Ἀρχιεπισκόπου Σύρου καὶ τήνου
κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἡ ὡς κεραυνὸς ἐνσκήψασα καὶ ἐνταῦθα εἰδήσις τῆς ἐν τῇ
πρωτεύουσῃ τοῦ βασιλείου ἀποβιώσεως τοῦ Σ. ἡμῶν Ποιμε-
νάρχου κ. Ἀλεξάνδρου, τοῦ σεμνώματος τούτου τῆς Ὀρ-
δόξου ἐκκλησίας, συνεκίνησεν, ὡς εἰκὸς, ἀπαξάπαντας καὶ
ἐνταῦθα.

Καθῆκον ἐπομένως ἡγούμεθα, ὅπως εἰς μνήμην τοῦ αἰ-
δίου Ποιμενάρχου ἡμῶν, τοῦ πολλὰ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας
ἐκκλησίας μοχθήσαντος, καὶ τὴν πατρίδα υπερβαλλόντος
διὰ τῶν ἐξῶν Αὐτοῦ ἀρετῶν τιμήσαντος, ἵνα τελέσωμεν,
δαπάνη τοῦ ὑπὸ τὴν Ἐφορίαν μας ἱ. Καθιδρύματος, οὕτινος
πνευματικὸς ἀρχηγὸς ὑπῆρξεν ὁ αἰμίμηστος, τὸ ὑπὸ τῆς Ἀ-
γίας Ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων κεκανονι-
σμένον μνημόσυνον.

Τούτου ἕνεκα, παρακαλοῦμεν τὸ Β. Ἐπαρχεῖον, ἵνα εὐα-
ρεστηθῇ καὶ μᾶς ἐπιτρέψῃ τοῦτο, διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν
26 τρ. μηνός, εὐαρεστοῦμενον συνάμα, ἵνα ἐκδώσῃ ἐπὶ τού-
τῳ καὶ τὸ ἀντικὸν προσκλητήριον διὰ τοὺς ἐν τῇ ἑδρᾷ του
διατελοῦντας δημοσίους καὶ δημοτικούς ὑπαλλήλους.

Εὐπειθεστέα τη

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἱ. Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας
ΑΝΤ. ΚΑΙΣΑΡ.
Μ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.
Ν. ΜΟΣΧΟΝΑΣ.

Ν. Ἀγγελίδης.

Ἐν τήνῳ τῇ 21 Σεβρίου 1875.

Ἀριθ. 1883.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΕΠΑΡΧΟΣ ΤΗΝΟΥ.

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Εὐαγούς ἱδρύματος
τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Ἐγκρίνοντας τὴν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 246 τῆς 19 τρ. μηνός
ἀναφορᾷ ὑμῶν διαλαμβανομένην πρότασιν, περὶ τελέσεως
μνημοσύνου ὑπὲρ τοῦ αἰδίου Ἀρχιεπισκόπου Σύρου, τήνου
καὶ Μήλου, Ἀλεξάνδρου Λυκούργου, παρατηροῦμεν ὅτι
θέλομεν εἰδοποιῆσαι περὶ τούτου τὰς ἐνταῦθα πολιτικάς,
στρατιωτικάς καὶ δημοτικάς ἀρχὰς, ὡς ἐπίσης ἀρμοδίους καὶ
τοὺς πολίτας.

Ὁ Ἐπαρχος
Σ. ΜΑΛΑΣΠΙΝΑΣ.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΕΠΙ Τῷ ΠΡΟΩΡῳ ΚΑΙ ΟΔΥΝΗΡῳ ΘΑΝΑΤῳ

τοῦ

Σ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΥΡΟΥ καὶ ΤΗΝΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΡΚΟΥΡΓΟΥ
ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ.

I.

Δὲν μειδᾷ περιχαρὴς σήμερον ἡ πρωΐα,
Πλὴν θλίψις καὶ κατῆφρα τὴν φύσιν περιβάλλει,
Ὅχρὰς ἀκτίνας πένθιμος ὁ ἥλιος προβάλλει,
Καὶ σκέπει τὸν ὀρίζοντα ἀπέραντος σκοτία!

Ἡ φύσις κλαίει ἱερμεῖ ἡ θάλασσα σιγῶσα
Καὶ κλαυθμυρίζον θραύεται εἰς τὴν ἀκτὴν τὸ κύμα...
Τί δὲν ἐκφράζει σιγῶς τῆς φύσεως ἡ γλῶσσα!
Εἶνε τοῦ θείου ἀπειρον, μυστηριώδες ῥῆμα!

Πένθιμος κώδων ἀντηγεῖ, σπαράσσων τὴν καρδίαν
Καὶ στεναγμοὶ ἀκούονται, μυστηριώδεις θρήνοι...
Τίς ἀρχε τὴν πρόσκαιρον αὐτὴν ζωὴν ἀφίνει,
Καὶ ἐκ τῆς γῆς ἀπέρχεται εἰς νύκτα αἰώνιαν;...

Τοῦ Χάρωνος συμπόσιον ὁ κώδων ἐνθυμίζει,
Καὶ τῆς γῆνης ἄνωθεν μᾶς ἀνυψώνει σφαίρας;

Γελά ὁ θάνατος, ἐνδὲ ὁ ὀφθαλμὸς δακρύζει,
Καὶ στρέφεται ὁ νοῦς ἡμῶν εἰς χώρας ἀπώτεραις...

II.

Μέγας ἀνὴρ ὑπὸ λαμπρὸν ἀστέρα ἐγεννήθη!
Διάνοια ἀπέραντος καὶ μάθησις εὐρεῖα
Δι' ὑψηλότερον σκοπὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκλήθη,
Πλὴν τὸν ἐφθόνησε σκληρὰ ἡ Μοῖρα ἡ ἀγρία!

Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς στυλὸς πρωτοστάτης
Λυκούργος ὁ Ἀλεξάνδρος ὁ Λογοθέτης ἦτο.
Ὑπὸ παντοίων ἀρετῶν περίφρων ἐκοσμεῖτο,
Παρήγορος τῶν δυστυχῶν, τῶν ὀρφανῶν προστατής;

Πλὴν τῶρα ἕνα ὀπαδὸν ὀρνει ἡ Ἐπιστήμη,
Τὸν τρυφερὸν πατέρα τῆς ἀπώλεσεν ἡ Σύρος;
Συνδόνῃ μαύρῃ ἐφ' ἡμῶν ἐκτείνεται πενθίμη,
Πατάσσει τύχῃ βάσκανος τὸ ἔθνος μας δυσμοῖρος!

Ὁ θάνατε! τῶν ὀρφανῶν δὲν ἤκουες τὸν θρήνον,
Πρὶν ἢ ἐγείρῃς κατ' αὐτοῦ τὴν μαύρην σου ῥομφαίαν;
Πρὶν ἢ τελέσῃς βάρβαρος τὴν πρᾶξιν φρικαλεάν,
Ἐσκέφθης πόσῃν τρέφομεν ἀγάπῃ πρὸς ἐκεῖνον;

Ἐσκέφθης... Ἀλλὰ σκέπτεται ὁ θάνατος ὅποτα
Τὸ φάσγανον ἀμφίστομον ἐγείρει νὰ κτυπήσῃ!...
Ἄν οὕτως εἴχεν, ἡ χαρὰ σπανία ἦτο τότε;
Πόσους φωστῆρας εἰς τὴν γῆν δὲν ἤθελεν ἀφήσει!

Τὸ μέγα σου τὸ ὄνομα τοῦ Εὐρωπαϊοῦ πλήττει,
Ἀλεξάνδρε, ἐδόξασες τὴν τάλαιναν Ἑλλάδα!
Καὶ, τὴν ἀκοίμητον κρατῶν τῆς πίστεώς μας, ἄδῃ
Ὁ λόγος σου, τὸ ἔμωμον αὐτῆς διακηρύττει.

Καὶ θνήσκων ἡγωνίζετο ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας
Κ' ὑπὲρ αὐτῆς κατέλιπες τὴν φίλην σου πατρίδα!
Δεήσεις εἶχες ὑπὲρ σου ἀναχωρῶν μυρίας,
Ἀλλὰ ὁ Χάρων πῶσάν μας κατέρριψεν ἐλπίδα.

Εἰς μάτην ὁ Λοιγίγερρος θερμὴν εὐχὴν ἐκφράζει
Νὰ σ' ἐπαύῃ παρ' αὐτῷ συμπάρεδρον καὶ πάλιν!
Ψυχρὸς ψυχρὰν ὁ θάνατος ἀνοίγει τὴν ἀγκάλην,
Σὲ ἀφαιρᾷ καὶ, γελῶν, τὸν πόθον του χλευάζει!

III.

Ὁ θάνατος! μυστήριον τοῦ βίου μας! τὸ μόνον
Τὸ μόνον, ἐν ᾧ χάνεται ὁ νοῦς μας ἀπαυδήσας!
Στυγνὸς περίγελως, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος τὸν πόνον,
Τὴν φρίκην μόνην ἀπαντᾷ, οὐδὲν κατανοῶν!

Τὸ ἄπειρον! τίς, τὴν ψυχρὰν τοῦ τάφου πλάκα βλέπων,
Τὴν φροῦδον ταύτην τῆς ζωῆς ἡσπασθῇ ὀπτασίαν;
Τίς δὲν ἠσθάνθη μυστικὸν παλμόν εἰς τὴν καρδίαν,
Τὸν νοῦν του, ἔστω πρὸς στιγμὴν, ἐν τῷ ἀπείρῳ τρέπων;

Καὶ ἔγκειται τὸ ἄπειρον εἰς τὸν μονήρη τάφον!
Χῶρος μικρὸς τὴν ὑπαρξίν ἀνθρώπου περιζώνει,
Καὶ, ἐπ' αὐτοῦ ἐν ὀνόμα ὁ γλύπτης ἀναγράφων,
Ἀφίνει εἰς ἀνάμνησιν... καὶ εἶτα;... τελειώνει!

Τί δὲν ἀργὰ ἡ ἐνωρίς ὁ θάνατος ἐπέλθῃ,
Ἀφοῦ θνητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη αἰώνιος;
Τί τέρμιν ἔχει δι' ἡμᾶς ὁ πλάνος οὗτος βίος,
Ἀφοῦ γεννᾶται ἕκαστος ἐδῶ ἵνα παρέλθῃ;...

Τετέλεσται! δὲν πέρωται ἐπὶ τῆς γῆς νὰ ζῶμεν
Ὅς διαβάται πένθιμοι, ὥσπερ σκιαὶ μνημείων,
Ἄν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωὴν ἀθάνατον περῶμεν,
Ὅ! τότε, τότε προτιμῶ τὸ μάρμαρον τὸ κρῖον!...

IV.

Ἐπὶ τοῦ τάφου σου, σεπτὴ φωστὴρ τῆς ἀληθείας,
Τὸ γόνυ κλίνων, τῆς ψυχῆς τὸν πόνον μου ἐκχύνω,
Καὶ εὐσεβάσσω ἐπ' αὐτοῦ τὴν λύραν μου ἀφίνω,
Στάζουσιν δάκρυ φλογερὸν... ἐν δάκρῳ τῆς καρδίας!
Ἐν Ἐρμουπόλει, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1875.
ΜΙΧ. Α. ΖΩΡΑΣ.

Βουλή.

Συνεδρίασις τῆς 27 Ὀκτωβρίου

Προεδρεύοντος τοῦ τακτικοῦ προέδρου κ. Θ. Ζαΐμη

Ἡ συνεδρίασις ἀρχεται τὴν 2 μ. μ.

Ἀναγιγνώσκονται τὰ πρακτικά καὶ ἐπικυροῦνται. Ὁρκίζε-
ται ὁ βουλευτὴς κ. Δαραλέξης.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐκφράζει παράπονα κατὰ τινων τῶν ἐπι-
τροπῶν παραμελοῦσάν τὰς ἐργασίας των.
ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ὁμιλεῖ περὶ τῶν δυσκολιῶν, αἵτινες
ἐπιβάλλονται εἰς τὴν ναυτιλίαν ἕνεκα τῶν διπλωμάτων.
Ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν συνεκάλεσεν ἐπιτροπὴν ἐξ
ἐιδικῶν, ὅπως, ἀπὸ μετ' αὐτῆς μελετήσῃ τὸ ζήτημα.

φέρη νομοσχέδιον. Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης υπέβαλε περὶ τοῦ νομοσχεδίου, πληρὺν καὶ ὁλοκληρίαν τὰς ἀνάγκας τῆς ναυτιλίας. Παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ζήτημα καὶ νὰ κυρώσῃ αὐτὸ κατεπεῖγον.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν. Λέγει ὅτι ἀλλοῦς συνκάλεσεν ἐπιτροπὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀλλ' ἵνα παρουσιάσῃ τι εἰς τὴν Βουλὴν τέλειον, ἔχει ἀνάγκην πληροφοριῶν τινῶν εἰσέτι, μετὰ τρεῖς δὲ ἡ τέσσαρας ἡμέρας θὰ φέρῃ τὸ νομοσχέδιον.

ΡΙΚΑΚΗΣ. Ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐνεαμελοῦς ἐπιτροπῆς περὶ ἀκυρώσεως τῶν ψευδῶν νόμων, ὅπερ καὶ ἀναγιγνώσκει.

Ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς νὰ τυπωθῇ καὶ ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἡ Βουλὴ προβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἥ πρῶτον ἀντικείμενον εἶνε τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐντοπιῶν ὑπαλλήλων.

ΖΩΧΙΟΣ. Πολεμεῖ τρίτην ταύτην φορὰν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

ΧΟΪΔΑΣ. Ἐπίσης ὁμιλεῖ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου. Πολεμῶν τὸν νόμον, λέγει, νὰ δώσῃ πρῶτον τὸ παράδειγμα εὐδίκου πολιτείας ἡ βουλὴ, ἡ κυβερνήσις, ὁ βασιλεὺς...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρακαλεῖ τὸν ἀγορεύοντα νὰ μὴ ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τοῦ συντάγματος.

ΧΟΪΔΑΣ. Θὰ ὁμιλήσω συνταγματικώτατα καὶ τοι δημοκρατικώτατος καὶ φρονῶν ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ προδεύσῃ διὰ τῆς δημοκρατίας. Προχωρῶν λέγει ὅτι οἱ βουλευταὶ πρέπει νὰ ἀφώσασιν ἑαυτοὺς τοὺς ὑπουργοὺς, νὰ μὴ ζητῶσι παρ' αὐτῶν χάριτας διὰ νὰ δύνανται νὰ εἰσέρχωνται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ μὲ ὑψωμένον τὸ μέτωπον.

ΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ καὶ ἄλλοι. Διαμαρτύρονται κατὰ τῆς ἰδέας ταύτης.

ΧΟΪΔΑΣ. Λέγει ὅτι οὐδένα ἔχει σκοπὸν νὰ προσβάλλῃ οὔτε τὴν παρῶσαν βουλὴν, οὔτε τὴν παρῶσαν κυβερνήσιν, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ ἀναφέρεται εἰς τὰς παρελθούσας ἐποχάς. Ὑπανερχόμενος εἰς τὸ θέμα προσθέτει ὅτι διατελέσας καὶ αὐτὸς ὑπάλληλος, ἐγνώρισε συναδέλφους ἐντοπίους διοικήσαντας μετὰ τιμιότητος καὶ εὐκρινείας καὶ ξένους πράξαντας τὸ ἐναντίον καὶ οὕτω καθεζῆς. Εἶναι ἐναντίος τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ θὰ τὸ καταψήφισῃ, διὸ δὲν πρέπει νὰ παρεξηγηθῇ ἡ ψήφος τοῦ.

ΖΕΓΓΕΛΗΣ. Ὁμιλεῖ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, προτείνων μόνον νὰ διορθωθῶσι τινες ἐλλείψεις.

Κηρυχθεὶς περαιωμένης τῆς συζητήσεως, ἡ βουλὴ παραδέχεται διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐπειδὴ τὸ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ λέξις κατὰ γὰρ μερικῶν, θεωρουμένης τῆς καταγωγῆς μέχρι πατρὸς.

ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ. Προτείνει ὅπως ἡ καταγωγὴ μέχρι πατρὸς θεωρηθῇ καὶ διὰ τὴν σύζυγον.

ΖΩΧΙΟΣ. Προτείνει νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ καταγωγὴ τῆς συζύγου.

Λαμβάνουν τὸν λόγον οἱ κκ. Μαυροκορδάτος, Σωτηρόπουλος, Σ. Πετιμεζῆς, Καραϊσκάκης, Νιπούμπουλης καὶ Ρικακῆς.

Ἐκφορηθεὶς ἡ τροπολογία τοῦ κ. Ζωχοῦ, περὶ καταγωγῆς συζύγων, ἀπορρίπτεται.

Προβαίνουσα ἡ βουλὴ εἰς τὸ κατωτέρω ἐδάφιον τὸ ἀφορῶν εἰς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐξαιρεῖ τοὺς προέδρους τῶν Πρωτοδικῶν, τοὺς Πρωτοδικὰς καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν.

Ἡ πρότασις τινῶν, τοῦ νὰ ἐξαίρεθῶσιν οἱ πρόεδροι τῶν Ἐφετῶν, οἱ Ἐφέται καὶ οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν ἀπορρίπτεται.

Εἰς τὸ ἐδάφιον τὸ περὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων προσήχθησαν δύο τροπολογίαι, μία ὑπὸ τινῶν βουλευτῶν καὶ ἑτέρα ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν. Προκειμένου δὲ νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ τροπολογία αὕτη καὶ ἀπόντος τοῦ κ. ὑπουργοῦ ὅπως δώσῃ ἀναγκαίως τινὰς πληροφορίες, ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται διὰ τὴν αὔριον.

Ἡ Συνεδρίασις λυτεῖα περὶ τὴν 6 μ. μ.

ΔΕΛΤΑ.

Ἐν τῇ Βουλῇ ἐξακολουθοῦσιν αἱ συζητήσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων προτάσεων νόμων κ. λ. π., εἰσαχθεῖσάντων τῶν μὲν ὑπὸ τῶν πρῶτων ὑπουργῶν, ἄλλων δὲ ὑπὸ τῶν παρόντων. Πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ὑποβληθέντα νομοσχέδια ἀφορῶσιν εἰς γενικά τοῦ Κράτους συμφέροντα. Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐμμελῶς εἰς τὴν πορείαν ἦν δεικνύει, ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι θέλουν συζητηθῇ καὶ ἐπιψηφισθῇ ἐν τῇ ἐνεστώσῃ συνόδῳ τὰ μᾶλλον κατεπεῖγοντα νομοσχέδια, ὧν ἡ ἑλλείψις εἶναι προφανὴς ἐκ πειστικῆς εἰς πάντας.

— Διωρίθη ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ χερουσίᾳ Ἀρχιεπισκοπῇ Σύρου, συγχεμένη ἐκ τῶν αἰδεσίμων προσκυτέρων κ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ»

κ. Λαζάρου Φιλιππῶτου, Οἰκονόμου, Γεωργίου Φέριπτου, Σακελλάρου καὶ Ἰωάννου Ζολῶτα, Χαρτοφύλακος. Ἀπαντες οἱ κληρικοὶ οὗτοι ἀπολαύουσι πολλῆς ἐν τῷ τόπῳ ὑπολήψεως καὶ ἐλπίζεται ὅτι θέλουσιν ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ τὸ ὑπουργεῖον, εἰς διάταξιν τινὰ τοῦ Νόμου περὶ Ἐπισκόπων στρεφόμενον, δὲν ἠθέλησε νὰ συμπεριλάβῃ ἐν τῷ διατάγματι τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν τὸν Σ. Πρωτοσύγκελλον τοῦ αἰοδίου Ἀλεξάνδρου κ. Ματθαίου Χ. Εὐαγγελينوῦ, κληρικὸν ἱκανὸν καὶ δόκιμον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, καὶ διὰ τὰ προσόντα αὐτοῦ ταῦτα προταθέντα ὡς μέλος Ἐπισκοπικῶν παρὰ τῆς Ι. Συνόδου. Ἐν τοσούτῳ καὶ οὕτω ἔχουσας τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ τοῦτου γνώμη δέον νὰ διαφωτίξῃ πελάκεις τὰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις αὐτῶν.

— Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον τῆς πόλεως μας συνήλθεν εἰς κοινὴν διάσκεψιν, παρόντων καὶ ἄλλων ἐμπόρων, βιομηχάνων καὶ τραπεζιτῶν, περὶ τοῦ ἀν συμφέρῃ ἢ οὐ ἡ ἐφαρμογῇ τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ καὶ ἡ κατάργησις τῆς ἀγοραίας αὐτοῦ διατιμῆσεως. Καθ' ἃ δὲ ἡκούσαμεν ἀπεφάνθησαν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ νέον σύστημα, ἰσως διότι ἐν τῇ ὑπερτιμῇ αὐτοῦ ἐγκτεῖται τὸ συμφέρον τῶν ὀλίγων μὲν ἀλλὰ δεινῶν χρηματιστῶν. Οὐχ ἦτοιν εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ ἐκλείψῃ πλέον αὕτη ἡ νομισματικὴ πρὸς ἡμῖν κατάχρησις, διδομένης ῥητῆς προθεσμίας πρὸς ἀπέλασιν τῶν ἀσχημάτων νομισμάτων καὶ μάλιστα τῶν λεπτῶν τουρκικῶν.

— Τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως μας ἔλαβεν ἀναψυχὴν ὅπως οὐκ εὐάρεστον, καὶ ἡ ἀγορὰ ἡμῶν εὐπρεπῇ περιεβόλῃ ἀπὸ τινος περιβάλλεται. Ὅπως ἄλλως ἀν ἐξηγηθῇ ἡ κίνησις αὕτη εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἔχῃ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκ τῆς καθεστηκυίας ἐν Ἑλλάδι τάξεως, ἣν ἐπίγαγεν ἐν τῷ Κράτει ἡ πεποίθησις τοῦ ὅτι θέλομεν ἔχῃ ἐπὶ πολλὴν καὶ μόνιμον κυβερνήσιν καὶ συμπαγὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν. Ἐὰν μάλιστα ἡ δικαιοσύνη, συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἐπιμείνων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πολλῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἐκδικασουσῶν τοὺς ἐν τῇ Στερεᾷ καὶ τῇ Πελοποννήσῳ δυστρόπους ὀφειλέτας νὰ πληρώσῃσι τὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἡμῶν ὀρελόμενα πρὸ χρόνων καθυστερήματα, τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως μας τὰ μέγιστα θὰ ἐμψυχωθῇ. Ἀλλ' ὅπως γείνη τοῦτο ἀνάγκη νὰ συντρέξῃ τὸ Διαιρέσιον τοῦ ἐξώτας εἰς τὴν ἀπόληψιν τῶν ὀρελόμενων αὐτοῖς.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο ἡ κατασκευὴ ὀκτῶ μεγάλων πλοίων ἐν τῷ ἡμετέρῳ ναυπηγείῳ ἀπὸ 100 ἕως 130 ποδῶν. Ναυπηγοὶ τῶν πλοίων τούτων εἶναι οἱ κ. κ. Μπούνης, Λειβαδάρος, Κουφουδάκης, Κρυστάλλης κλπ. Εἰς τοὺς βουλευτάς τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας συνιστᾷ τὴν Βουλὴν, τὸ ἀπαλλάσσειν τὴν ναυπηγίαν ἀπὸ παντὸς τέλους, ἐφ' ὅσον ἡ ἀτέλεια αὕτη θὰ προσελκύσῃ εἰς τὸν τόπον πολλοὺς ἐμποροπλοίαρχους, σκοπὸν ἔχοντας νὰ ναυπηγήσῃσι τὰ πλοῖα αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἢ μὴ προσγένηται αὐτοῖς ἡ ὥφελεια αὕτη.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν τὸ πλωτὸν φρούριον τῆς Ἀγγλίας «Devastation», περὶ οὗ τοσούτος ἐγένετο λόγος ἐν τῷ τύπῳ τῆς πρωτεύουσας, καὶ εἰς 8 τοσαῦται ὀλέθρου καὶ καταστροφῆς ὀνομασίαι ἐδόθησαν. Ἡ πόλις ἡμῶν ἐκπληκτος ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ τερατώδους σκάφους, ἔσπευσε νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὸ καὶ ἐπὶ δύο ἡμέρας δὲν ἔπαυσεν αἱ λέμβοι μεταβιβάζουσαι κυρίως καὶ κυρίας ἐπ' αὐτό. Ἀλλ' ὅμως ἀξία πολλῶν ἐπαίνων εἶναι ἡ ἐν αὐτῷ ὑπηρεσία, ἡ μετὰ τόσας ἀβροφροσύνης ὑποδεχομένη τὸ ἀκατασκέτως ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ σκάφους συρρεόν πλῆθος. Δὲν εἶναι βεβαίως ἔργον τοῦ τυχόντος νὰ περιγράψῃ τὴν κατασκευὴν, τὸν ἐφοπλισμὸν καὶ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ πυργωτοῦ τούτου πλοίου· τηλικαύτην ὁμῶς φοβερὰν ἐντύπωσιν καὶ πόρρωθεν καὶ ἐκ τοῦ συνεχῆς προξενεῖ τὸ σκάφος τοῦτο εἰς τὸν θεατὴν, ὥστε μὲ ὅποιον δῆποτε ὄνομα καὶ ἀν ἀνομάσῃ αὐτό, εἴτε δῶσιν, εἴτε Καταστροφὴν, εἴτε Ὀλεθρον δὲν ἀμαρτάνει, διότι πάντων ταύτων παρὰ τὸν δύναται νὰ γείνη ἐν ὥρᾳ ναυμαχίῶν, καίτοι δυνάμενον καὶ νὰ ὑποκύβῃ εἰς ὅσας ἀπειλεῖ καταστροφάς. Ἐν τοσούτῳ τοῦ λόγου ὄντος περὶ αὐτοῦ δέον νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πόλεως μας πρὸς τὸν παρ' ἡμῖν κ. πρόξενον τῆς Ἀγγλίας, ὅστις ἀνεκρίνωσεν εἰς τοὺς πολίτας ὅτι δύνανται νὰ ἐπισκέπτονται αὐτὸ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τὸ πλῆρωμα τοῦ πλοίου, διότι πρὸς πάντας προσήνεχθησαν εὐγενῶς καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀνοχῆς πρὸς τὴν ἰδιοψιᾶ ἡμῖν καὶ φορτικὴν πολυπραμοσύνην. Ἄξιον δὲ περιεργείας εἶναι ὅτι ἅπαν τὸ πλῆρωμα τοῦ σκάφους τούτου, συγκεκμημένον ἐκ 350 ἀνδρῶν, δὲν κατατρίβει τὸν χρόνον τῆς σχολῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ῥαθυμεῖν καὶ ἀπραγτεῖν, ἀλλὰ καταγίνεται εἰς παραγωγὴν διαφόρων χειροτεχνημάτων, ὧν πολλὰ χρησιμεύουσιν ὡς περιπτεῖα γυναικῶν στολισμῶν. Τὸ σκάφος τοῦτο ἀπέπλευσε σήμερον περὶ τὴν 6ην π. μ. ὥραν.

— Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διάφορα πολεμικά πλοῖα ἐπισκέπτονται ἀλλήλοδιαδόχως τὸν λιμένα ἡμῶν. Ἐκτὸς τῶν μικρῶν ἐλληνικῶν ἀτμημολίων, ἑτέρα ὁμοίᾳ ῥωσικῇ κατέπλευσε πρὸ ἡμερῶν καὶ ἦτις ἀνεχώρησε τὴν αὐτὴν ὥραν.

ραν, καθ' ἣν καὶ τὸ ἀγγλικὸν πυργωτὸν «Devastation». Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἀνεχώρου ταῦτα εἰσάχθετο εἰς τὸν λιμένα μας αὐστριακὴ κανονιοφόρος, ἐκ Σμύρνης καὶ Χίου παραρχομένη.

— Πολλοὶ τῶν ἀδελφῶν Καθολικῶν, τῶν ἐν τῇ Σύρῳ οἰκούντων, παρεκάλεσαν ἡμᾶς νὰ ἐκφράσωμεν διὰ τοῦ τύπου τὰς εὐγνωμοσύνας αὐτῶν καὶ πρὸς τοὺς Ἑρμοπολίτας καὶ πρὸς τὴν ἐγγῶρον δημοσιογραφίαν διὰ τὰς εὐγενεῖς καὶ πλήρεις εὐκρινῶν αἰσθημάτων ἐκφράσεις τῶν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ὅτι, εἰ καὶ ἐλυπήθησαν καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν ἀσυμπαθῆ συμπεριφορὰν τοῦ ἐκαυτῶν Ἐπισκόπου καὶ τῶν κληρικῶν αὐτῶν πρὸς τοὺς Ἑρμοπολίτας κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν τῆς κηδείας τοῦ Σ. Ἱεράρχου τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κ. Ἀλεξάνδρου, οὐχ ἦτοιν τοὺς παρακαλοῦσι νὰ ἐπιμείνωνται, συσφίγγοντες τοῦτον τὸν πρὸς ἀλλήλους ἀδελφικὸν δεσμόν, διότι ἐκ τῆς ἀγάπης ὅλα τὰ καλὰ δύνανται νὰ προκύψωσι.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπῆλθε εἰς Τήνον ἡ ἐκ Βουλευτῶν διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ ὅπως μεταβῇ ἐκεῖ καὶ ἐξετάσῃ τὰ ἀφορῶντα τὴν κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς λαβούσαν χώραν δωροδοκίαν. Ἀπὸ τῆς γῆρας δὲ μανθάνομεν ὅτι περαιώσασα τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς ἐν τῷ Δήμῳ Τήνου μετέβη καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τῆς νήσου δήμους.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ ἀγγλικὸν ἀτμολοιοῦν «Ἀγία Σοφία» προερχόμενον ἐκ Λιβερπούλ, ἀπῆλτησεν ἐξ αὐτοῦ τῶν Κυθέρων, παρὰ τὸ ἀκρατήριον Ματαπᾶ, ἰστιοφόρον ἀγγλικὸν πλοῖον ὀνόματι «Σάφρων», τοῦ πλοίαρχου Χ. Μιρισῶν, τοῦ ὁποῦ οἱ ἰστοὶ εἶχον προσβληθῇ ὑπὸ κεραυνῶν ἐρμούλκῃ δὲ αὐτὸ ἐπ' ἀμοιβῇ εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν. Τὸ ῥῆθὲν πλοῖον προερχόμενον ἐκ Μαρικνουπόλεως μὲ φορτίον ῥεπανοσπόρου, ἐπισκευάζεται ἤδη ἐνταῦθα.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐκδηύθη ὁ νεκρὸς τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Δημ. Γλύμπη, ἀνδρὸς ἀγωνιστοῦ, ἀγωνιστοῦ τὸ 87. ἔτος τῆς ηλικίας αὐτοῦ, καὶ τέκνον ὄντος τῆς ἡρωικῆς νήσου Ὑδρας. Εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἀπεδόθησαν αἱ προσήκουσαι εἰς τὸν βαθμὸν του τιμαί. Ὁ Α. Γλύμπης κατοικήσας ἐν Σύρῳ, εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, ἀπεκατεστάθη εἰς τὸν τόπον εἰς καλὸς οἰκογενεαρχῆς καὶ χρηστῶν τέκνων πατὴρ, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐν δόξῃ καὶ μετὰ θάνατον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἔσται αἰώνιον.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ANTHOLOGIA SACRA MEDII Aevi.

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐκδίδονται ἐν Παρίσις, ἐν τεύχει, ἀνέκδοτα συγγράμματα τοῦ μεσαιωνοῦ περὶ τῶν Μιχαὴλ Παλαιολόγων τοῦ ΙΓ' αἰῶνος· 2) Πορφυροῦ Νεοκαί, ἐκφράσις τοῦ ἁγίου ἔρους τοῦ ΙΣΤ'· 3) Ματθαίου Μυρέου Κανὸν κατὰ Λατίνων τοῦ ΙΖ' αἰῶνος· 4) Ἰωάννου ἱερέως ἱεροῦ εἰς τὴν Θεομήτορα ἱερμολογία τοῦ ΙΖ'· 5) Ζαχαρίου Σαντορίνης Ὁμολογία πίστεως τοῦ Η'· 6) Ἀνώνυμου Ἑρμηνεία τοῦ Πιστεύω εἰς στίχους ἡρωϊκούς· 7) Σκαρλάτου Γρίκα, Σεργίου Μακκαρίου, Σεργίου Μυστάκη ἐπιγράμματα τοῦ ΙΗ' καὶ ΙΘ' αἰῶνος.

Ἐπειδὴ τὸ ἐν λόγῳ τεύχος ἀποτελεῖ τὴν σειρὰν τῶν προεκδοθέντων ἐκείνων ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΩΝ ΑΝΑΛΕΚΤΩΝ μου πιστεύω ὅτι οἱ συνδρομηταὶ θέλουσι λάβει καὶ τοῦ ἀγγελομένου — ΤΙΜΩΜΕΝΟΥ 1/2 ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΩΝ — ἰσάριθμον σώματα· ἐπὶ τούτῳ δὲ δοθήσεται αὐτοῖς δωρεὰν ἀνὰ 4—10 ἀντίτυπα τῆς προσεχῆς ἐκδιδόμενης βιογραφικῆς σημειώσεως περὶ τοῦ πατριάρχου Διονυσίου Δ' Μουσουλίου.

Μ. Ι. ΓΕΛΩΝ.

Ὁ κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν

Ἰωάννης Π. Ραφελέτος

δηλοποιεῖ ὅτι·

Γενομένης ἀνακοπῆς ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου κ. Ἀρ. Ραυτοπούλου κατὰ τῆς ἀπὸ 25 Ἀπριλίου ε. ε. ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεώς μου, ἐνεργηθείσης συνεπείᾳ παραγγελίας τοῦ ἐπισπεύδοντος κ. Μιχ. Παγκάλου ἐπὶ μιᾶς οἰκίας τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου, καίμενης κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἀνεστάλη ὁ πλειστηριασμὸς αὐτῆς, ἥδη συζητηθείσης τῆς ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 724 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὁ πλειστηριασμὸς τῆς ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐκθέσει μου ἀναφερομένης οἰκίας θέλει γίνεαι ἀνυπερθέτως τὴν προσεχῇ κυριακῇ 2 Νοεμβρίου ε. ε. ὥραν 10 π. μ. ἐν τῷ προσδιορισθέντι τόπῳ, συμφῶνως μὲ τὰ προεκτεθέντα προγράμμά μου, καὶ προσκαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γείνωσιν ἀγορασταὶ νὰ παρευρεθῶσι καὶ προσφέρωσι τιμὴν. Τὰ κληρύκεια 2 0/0 εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

Σύρος τὴν 28 8βρίου 1875.

Ὁ κλητὴρ

ΜΑΝ. Π. ΡΑΦΕΛΕΤΟΣ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΦΡΕΡΗ. Κείμενον παρὰ τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Καθολικῶν, καὶ τῷ Δημαρχείῳ.